

Ambalaža je novac koji bacamo

Ključni problem u Bosni i Hercegovini su skromne ambicije. Bude li nastavila ovim tempom, uz zakonska rješenja koja su trenutno na snazi, Bosna i Hercegovina neće ići naprijed.

Datum: 15. 09. 2012
@ 12:10h

Rubrika: [Bosna i Hercegovina](#),
[Društvo](#), [Ekologija](#)

Dajte svoje mišljenje
(0)

#

U Bosni i Hercegovini ambalaža još uvijek predstavlja otpad, dok u drugim zemaljama donosi milionsku zaradu.

Svako od nas svaki dan proizvede oko jedan kilogram otpada, a svaki stanovnik BiH tokom svog života proizvede 27.557,5 kilograma otpada. Ambalaža čini oko 30 posto svog našeg smeća. Svaki put kad odemo u prodavnicu, kupimo gotovo istu količinu otpada kao i proizvoda. Ako se ne reciklira, predstavlja ozbiljan ekološki problem, ali je i industrija vrijedna milijarde eura.

U Belgiji se organizacija *Fost Plus* nalazi na čelu sistema za upravljanje ambalažom i ambalažnim otpadom, a samo u 2011. godini ostvarila je prihod od 128 miliona eura. Pola tog iznosa potiče od prodaje materijala za reciklažu. Nijemci recikliraju oko 73 posto svog ambalažnog otpada, što je među najvišim stopama u Evropi, a prema podacima Evropske agencije za okoliš, samo pet posto ukupne količine otpada u Bosni i Hercegovini se reciklira, dok se ostatak odlaže na deponije. U Evropskoj uniji otpad se sve više tretira kao mobilni proizvod sa određenom tržišnom vrijednošću, dakle roba.

Ponovnom upotrebom i recikliranjem ostvaruju se ogromne uštede energije: 95 posto kod aluminija, 90 posto kod plastike, 60 posto kod papira i kartona, 33 posto kod stakla... Imamo li na umu da je energija vjerovatno najskuplji deficitarni strateški resurs, postaje nam jasna vrijednost otpada.

Prema izvještaju Istraživačkog centra Populari naslovljenom 'BiH – Vječito poseban slučaj', pristup pristup upravljanju ambalažnim otpadom u Bosni i Hercegovini je poražavajući. U poređenju s ostatkom regiona, podaci o ponovnoj upotrebi otpada u Bosni i Hercegovini izgledaju barem smiješno.

Grad Zagreb reciklira 40 posto otpada, i namjerava povećati procenat na 70 posto u narednom periodu, jer se smatra da su trenutne cifre preniske. Beograd je nedavno uveo sistem odvojenog prikupljanja komunalnog otpada u sklopu Nacionalne strategije upravljanja otpadom, kojom se predviđa puno uvođenje



evropskih standarda u recikliranju do 2019. Sarajevo reciklira nešto malo više od 10 posto otpada koji proizvode njegovi stanovnici.

Ključni problem u Bosni i Hercegovini su skromne ambicije. Način na koji su postavljene izuzetno niske reciklažne kvote, puno niže nego u susjednim zemljama promovira neefikasnost i obesmišljava uspostavljanje sistema upravljanja ambalažnim otpadom po EU standardima. Ciljevi i kvote se stalno povećavaju, i trenutno iznose 55-60 posto, mada ih zemlje kao što su Njemačka i Danska znatno prebacuju. U Bosni i Hercegovini ciljevi su znatno niži, trenutno osam posto, a planirano je da se povećaju na 35 posto do 2016. godine.

Dok Bosna i Hercegovina dosegne 35 posto, druge zemlje će razviti nove tehnologije i dići kvote na maksimum. Uz jasno uočljiv nedostatak koordinacije između entiteta u implementaciji domaćeg zakonodavstva vezanog za ambalažni otpad, kao i asimetrija zakonskih rješenja u entitetima, BiH nema strateški pristup koji pravi novac. Bude li nastavila ovim tempom, uz zakonska rješenja koja su trenutno na snazi, Bosna i Hercegovina neće ići naprijed.

[« nazad](#)
